

No Prelāta, 2017. gada jūlijā

Dievs gaida no kristiešiem, lai
sniegtu visiem Evaņģēliju visā
tā sākotnējā skaidrībā un
vienlaikus spožajā novitātē.

14.07.2017

Kamēr lūdzos Fatimā kopā ar Jums
visiem, es mūsu Debesu Mātes
priekšā apcerēju dažus no mūsu
pasaules kompleksajiem un
aizraujošajiem izaicinājumiem. Ko
gaida mūsu Kungs no mums
kristiešiem šodien? Lai mēs ietu
pretim cilvēku uztraukumiem un

vajadzībām, lai sniegtu visiem
Evaņģēliju visā tā sākotnējā
skaidrībā un vienlaikus spožajā
novitātē. Divas zvejas ainas
Tiberiādes ezerā, kurās var saredzēt
kristiešu navigāciju cauri vēstures
jūrai, nosaka ietvaru, kurā šis
uzdevums tiek īstenots: Skolotāja
enerģiskais aicinājums būt
drošsirdīgiem –“dodies dziļumā!” (Lk
5, 4) – un mīlētā mācekļa sauciens
“Tas ir Kungs!” (Jņ, 21, 7), kas
atspoguļo šādu uzmanīgu un
smalkjūtīgu uzticību, kas paver
iespēju atpazīt Jēzu.

Doties dziļumā pasaules jūrā
nenozīmē pielāgot ticības saturu vai
garu katra brīža apstākļiem, jo
Evaņģēlijs jau satur sevī spēju
apgaismot katru situāciju. Runa ir
drīzāk par aicinājumu censties
saprast, kā labāk un intensīvāk
līdzdarboties milzīgajā uzdevumā –
ielikt Kristu visu aktivitāšu virsotnē,
katram izmantojot savus garīgos un

intelektuālos resursus, savu profesionālo kompetenci vai savu dzīves pieredzi, tai skaitā savus ierobežojumus un trūkumus. Lai to panāktu, ir nepieciešams dziļi pazīt laikmetu, kurā mēs dzīvojam, dinamiskos spēkus, kas to caurstrāvo, potenciālu, kas to raksturo, kā arī ierobežojumus un reizēm nopietnās netaisnības, kas to izkropļo. Bet pāri visam vajadzīga mūsu personīgā vienotība ar Jēzu lūgšanā un sakramentos. Tādā veidā mēs spēsim atvērties Svētā Gara darbībai, lai piekļauvētu ar mīlestību pie mūsu laikabiedru sirdīm.

Enksomilā, 2017.g. 7. jūlijā